

عنوان مقاله:

سازمان نامیرا در پرتو فهم استعاره سلول بنیادین

محل انتشار:

مجله مدیریت و پژوهش های دفاعی، دوره 21، شماره 97 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

حمیدرضا قائدعلی - دانشجوی دکتری مدیریت سیستم ها، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه جامع امام حسین(ع)، تهران، ایران

محمد مهدی مهتدی - استادیار، گروه تحول و تعالی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه جامع امام حسین(ع)، تهران، ایران

غلامحسین نیکوکار - استاد، گروه تحول و تعالی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه جامع امام حسین(ع)، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پس از ظهور استعاره موجود زنده در علم سازمان و مدیریت مفهومی به عنوان چرخه عمر پدیدار گشت و در انتهای این چرخه به مانند هر موجود زنده ای مرگ سازمان فرا می رسد. اما موجوداتی در طبیعت وجود دارند که دستخوش پیری نمی شوند و به مرگ طبیعی نمی میرند و عامل این ویژگی بیشینه بودن سلول های بنیادی در بدن این جانداران است. همانگونه سلول بنیادی برای هر جاننداری منحصر به فرد است به ازای تمامی سازمان ها می توان استعاره سلول بنیادین را به کارگرفت و عامل نامیرایی سازمان را شناسایی نمود. در تحقیق حاضر نهادهای انقلابی مورد مطالعه قرار گرفته است از این رو هدف از تحقیق شناسایی مولفه ای در نهاد انقلابی است که بتواند موجب خاصیت نامیرایی شود. برای دستیابی به هدف تحقیق در سه گام از روش دلالت پژوهی، تحلیل مضمون قالبی و مدلسازی ساختاری تفسیری استفاده شده است. در گام اول تحقیق با مصاحبه نیمه ساختار یافته از ۱۴ نفر از خبرگان و در گام دوم با بهره گیری از بیانات آیت الله خامنه ای (مد ظله العالی) و در گام سوم با تشکیل گروه تعاملی خبرگان، جمع آری اطلاعات صورت پذیرفت. نتایج حاصل از این تحقیق نشان می دهد که «هویت انقلابی» به مثابه سلول بنیادین در نهاد انقلابی عمل می نماید و ارزش انقلابی، نگرش انقلابی و رسالت انقلابی اجزای سازنده هویت انقلابی هستند. هویت انقلابی همچون سلول بنیادین خاصیت تجدید پذیری، ترمیم شونذگی و نوشونذگی را در نهاد انقلابی به ارمغان می آورد و بیشینه نمودن آن موجب نامیرایی خواهد شد.

کلمات کلیدی:

استعاره شناختی، استعاره سازمان، موجود زنده، نهاد انقلابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1756203>

